

ad § 3.

Det indstilles, at Ordet „strengeste“ i 1ste Linie forandres til „streng.“

Det Udvalget saaledes indstiller, at Folkethinget vedtager en Lov overeensstemmende med den forelobige Lovs § 1 til 6, med de foranævnte Forandringer, maade vi endnu bemærke, at da Loven er bestemt til at gjælde ogsaa for den Deel af Strafanstalten paa Christianshavn, som kaldes Rasphuset, vil Lovens Tittel formeentlig rette sig til „Lov angaaende den „Befyrelserne over de civile Strafanstalter tilkommende. Straffemyndighed.“

Kjøbenhavn, den 24de October 1850.

Bregendahl. David. Schack.
Udfører.

VIII.

Betænkning

over

Udkast til Lov om Bestemmelsen af den religiøse Opdragelse for Børn, der fødes i blandede Ægtefæb,

afgivet af Folkethingets Udvalg.

Det Udvalg, der er nedsat, for at afgive Betænkning over Udkastet til Lov om Bestemmelsen af den religiøse Opdragelse for Børn, der fødes i blandede Ægtefæb, har ikke kunnet erkjende Rigtigheden af, at den afgjørende Myndighed, i Mangel af Overeenskomst, nedlægges i Faderens Hænder, men har troet, at Ægtefællernes Ret i det omhandlede Forhold burde være lige. Udvalget har imidlertid maattet erkjende, at, dersom aldeles ingen Bestemmelse blev truffen fra Statens Side, da vilde Resultatet, ifølge den øvrige gjældende Lovgivning, factisk blive, at Fæderen fik den afgjørende Myndighed; og Udvalget har derfor ikke skjønt rettere, end at Ligeligheden bedst sikkes, naar Staten for-

dret, at Vedkommende, inden de indtræde i Ægtefæb, skulle være komne overeens om den Tro, hvori de ville opdrage Børnene af deres Ægtefæb, dog saaledes, at det altid skal staae Forældrene frit for, naar de begge senere komme til en anden Anskuelse, da ved fælles Overeenskomst at forandre den tagne Bestemmelse. Vortisalder endelig den ene Ægtefælles Myndighed enten over alle eller nogle af Børnene, f. Ex. ifølge Dødsfald, Skilsmisse, begaaede Forbrydelser o. s. v., da bør den anden Ægtefælle, hvem den hele Styrelse af Familien saaledes kommer til at paahvile, formeentlig ogsaa i det her omhandlede Forhold have den samme Myndighed, som ellers tilkommer begge Ægtefæller. I Tilfælde af Skilsmisse vil en frit Bestemmelse altsaa tilkomme enhver af Forældrene for de Børns Vedkommende, som til deres Opdragelse betroes.

Derimod har Udvalgets Overtaal ikke anseet Staten besøiet til at foreskrive Ægtefællerne nogen Indskrænkning i deres Ret til at bestemme, i hvilken Tro de ville opdrage Børnene. Det vil naturligviis blive det Sadvanlige, at Forældrene bestemme sig for den Tro, til hvilken en af dem hører, eller i alt Fald for den, til hvilken den store Fleerhed af Statsborgerne hører; men naar Forældrene alligevel i noget Tilfælde begge ere enige om at fatte en anden Beslutning, saa skjøntes det ikke at kunne blive enten til Religionens eller Familjens Bedste at tvinge dem ved noget Lovbud. Saa meget mindre synes dette os rigtigt, som Forældrenes Forhold til Børnene, naar forsinævnte ere af samme Tro, ei er undergivet nogen saadan Lovbestemmelse.

Medundertegnede Hansen finder derimod, at det indeholder en Selvmodsigelse i religiøs Henseende, at Forældre skulde have Tilladelse til at lade deres Børn opdrage i en Troesbekjendelse, som ei er deres egen, og maa derfor foreslaae en Tilføielse om, at Børnene dog altid skulle opdrages i en Troesbekjendelse, til hvilken en af Forældrene bekjender sig.